

V tem jih je mož vedno svaril in jim rekel: „Ribice! ribice! varujte se dvojnega, ako želite vedno tako veselo živeti, kakor ste živele do zdaj.“

„Ne hodite zkozi omrežje v véliki ribnjak, ki je tikoma malega, in tudi ne plavajte, kadar ne bode mene tukaj, po površji vode.“

Ali ribice ga niso razuméle. — Da bi jim to stvar razjasnil, postavi se k omrežju pri ribnjaku.

Če je nato prišla katera ribica in je hotela plavati skozi omrežje, hitro jo je nagnal s paličico zopet nazaj. Takisto je storil, če je katera hotela na površje vode; morala je vselej zopet nazaj na dno.

„Nu,“ misli si mož, „zdaj so me ribice užé razumele,“ ter gre domóv. — Nato pridejo zlatice skupaj, majejo z glavami ter ne morejo uméti, zakaj dobri mož noče, da bi na površje vode in skozi omrežje v véliki ribnjak plavale. „Saj vendar sam zgoraj hodi,“ reče jedna, in zakaj bi me ne smeje nekoliko višje proti vrhu?“

„In zakaj bi morale biti vedno zaprte?“ vpraša druga; „ali nam bi kaj škodovalo, če bi časi malo v véliki ribnjak priplavale?“ — „To je neusmiljen mož,“ reče zopet prva, „ta nas ne ljubi in noče, da bi se me veselile.“

„Jaz ga užé ne bodem slušala,“ pristavi druga, „takój hočem plavati za kratek čas v véliki ribnják, da vidim, kako je ondu.“

„In jaz,“ reče prva, „hočem si v tem zgoraj na vodi malo na solncu poigrati.“

Samo tretja ribica je bila modra dovolj, ter si je mislila: „Dobri mož užé zna, zakaj nam to prepoveduje. Da nas ima rad, to je gotovo. Čemu bi drugače tolikokrat tu sèm k nam prihajal in nam drobtinice metal, ako nas bi sovražil in nam ne bi nobenega veselja privoščil? Nè, on gotovo ni neusmiljen! Jaz ga hočem slušati in storiti, kar želi, da-si ne vem, zakaj hoče ravno tako imeti.“

Ta dobra ribica je toraj ostala na dnu, a uni dve ste storili, kakor ste rekli. Prva splava skozi omrežje v véliki ribnjak, a druga si igra zgoraj na vodi v solnčnih žarkih ter obé zaničujete svojo sestrico, ker se noče ž njima poigrati. Ali kaj se zgodi?

Komaj je prva v véliki ribnják dospela, zažene se ščuka na njo ter jo pohrusta. Drugo, ki se je na površji vode razveseljevala, ugleda ptica ujeda, spusti se na njo, vjame jo in požrè. Samo ona modra in poslušna zlatičica ostala je živa.

Dobrega moža je njena poslušnost zeló veselila in vsaki dan jej je nosil najboljše hrane.

Dolgo je živela v ribnjaku in se veselila svojega življenja.

Tone Brezovnik.

Pes v jaslíh.

(Basen.)

Pes je v jaslíh ležal, na konje lajal, zobé jim kazal, ter jim ni pustil jésti. „Kako si vendar nevošljiv,“ reče mu jeden izmed konj, „da nam še tega ne privoščiš, česar ti jésti nočeš in ne moreš!“

Pes je podoba nevošljivosti ali zavídnosti.